

97

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ,มติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๒๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

“การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๒๓ วรรคสาม ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การกั้นไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ข้อ ๒๙/๑ ข้อ ๒๙/๒ ข้อ ๒๙/๓ ข้อ ๒๙/๔ ข้อ ๒๙/๕ ข้อ ๒๙/๖ ข้อ ๒๙/๗ ข้อ ๒๙/๘ ข้อ ๒๙/๙ ข้อ ๒๙/๑๐ ข้อ ๒๙/๑๑ ข้อ ๒๙/๑๒ ข้อ ๒๙/๑๓ ข้อ ๒๙/๑๔ และข้อ ๒๙/๑๕ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

“หมวด ๒/๑

การกั้นไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๙/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการกั้นไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๙/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกันไว้เป็นพยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดในเรื่องนั้น และนายกองคการบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กันไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” ให้หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙/๓ พนักงานส่วนตำบลผู้ได้อยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญอาจได้รับการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๙/๔ พนักงานส่วนตำบลผู้ได้อยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไมอาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น นายกองคการบริหารส่วนตำบล อาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคนให้พิจารณาโดยเรียงเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน

(๒) กันผู้มีกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าว่าเป็นพยาน

(๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหลายรายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่า แต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลพินิจของนายกองคการบริหารส่วนตำบลที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๙/๕ การพิจารณากันพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๒๔/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความผิดอันสมควรที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อสั่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตามข้อ ๒๔/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๔/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๔/๖ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๔/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือการสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๔/๙ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๔/๓ ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการขัดผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๔/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าพยานเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ
- (๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือการกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรมซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย
- (๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ในกรณีพยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๔/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตามข้อ ๒๔/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๔/๑๒ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องตามข้อ ๒๔/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๔/๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๔/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนหรือย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๙/๑๔ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๙/๑๓ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๙/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าที่จะส่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของข้อ ๕๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการนอกการบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือก พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการสอบสวน”

ข้อ ๔ คณะทำการสอบสวนตามข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ที่ได้รับเลือกก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายพิณิจ หาญพาณิชย์)

อธิบดีกรมที่ดิน รักษาการในตำแหน่ง

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ